

Mach' es uns nach!

Vor fünfzehn Jahren kamen an einem schönen Herbstnachmittag vier "entschlossene" Männer in das Gemeindehaus von Tóalmás.. Wir haben sie bereits mit Spannung erwartet. Der Gemeinderat bekräftigte seine Absicht mit einer bayrischen Ortschaft eine Partnerschaft einzugehen.

Mit den Mitgliedern der Delegation begann ein bis in die frühen Morgenstunden dauerndes "Einführungsgespräch". Es stellte sich schnell heraus, dass wir ebenso gerne leben, wie unsere Gäste, nur haben sie dazu bessere Bedingungen (dies ist noch immer der Fall).

Im September 1997 wurde die Beziehung in einem Partnerschaftsabkommen "festgenagelt". Die Vereinbarung besteht aus nur vier Absätzen. Wir haben längst beschlossen, dass wir die Zusammenarbeit nicht in den jährlichen Protokolltreffen der Selbstverwaltungen ausschöpfen möchten. Dieses System hat auf der gemeinsamen Tätigkeit von Privatleuten und Gesellschaftsorganisationen zu beruhen. Dementsprechend besuchen laufend Gruppen unterschiedlichster Zusammensetzung und Teilnehmerzahl einander. Anlässlich von Bier- und Weinfesten besonderer Bedeutung zeigen wir den beiden Völkern weit über die Grenzen der Ortschaften hinausreichend unser Kulturgut.

Als wichtigstes Element der Beziehung halte ich den Ferienaustausch unserer Kinder. Bei den ersten Anfängen meinte einer unserer bayrischen Freunde, wir wollen nicht damit prahlen, dass wir besser leben, sondern möchten die Augen womöglich vieler ungarischer Kinder öffnen, dass man auch besser leben kann. Die offene Denkweise der Kinder ist flexibler. Die Kinder beginnen zu grübeln, was zu machen wäre, dass auch sie besser leben können.

Mir hat auch seither niemand die Wichtigkeit des Ferienaustausches der Kinder besser klargelegt. Das Erlernen der Sprache ist äußerst wichtig. Wir erhalten von unseren bayrischen Freunden viel Hilfe und nützliche Anregungen. Derzeit läuft die Sache bereits, wie geschmiert, aber anfangs gab es viel Schwierigkeiten. Wir haben in den vorangehenden Jahrzehnten gut gelernt, dass wir nur Versprechen gratis bekommen. Auch ein gewisser Widerstand hat sich gegen die "aktuelle Macht" entwickelt. Verantwortliche Pädagogen haben die Möglichkeit nicht erkannt und sonstige Möglichkeiten überbewertet..

Zahlreiche Erwachsene haben die gegebene Möglichkeit wahrgenommen. Heute sprechen schon mehrere Leute die deutsche Umgangssprache, die vorher in der Schule nicht einmal die Grundkenntnisse erwerben konnten. Dazu waren einige begeisterte Menschen nötig, die uns in die Geheimnisse der deutschen Sprache einweihten.

Einige Jugendliche nutzten die früher kaum denkbare Möglichkeit wunderbar aus. Sie haben Deutsch gründlich erlernt und wurden erfolgreiche Persönlichkeiten.

Bestimmend in der Beziehung war, dass 1993 die Kolpingfamilie aus Feldafing unserem Dorf ein Bild des seligen Adolph Kolping geschenkt hat. Wir haben bereits früher Einiges über die Vorgängerorganisationen, die Gesellenvereine gehört.

12

Emlékeim

SCHULDIGUNG Első feldafingi utunkon unokatestvérem, Jakab Andris volt a buszsofőr. Érkezésünkkor Burgerék nem tartózkodtak otthon. A mi szállásunk egy kollégiumban volt. A busznál megjelent egy nagy, magas férfi. Elmondta, hogy ő Stefan, és valaki menjen hozzá vendégségbe. Senki nem mozdult. Andris bátran vállalkozott, bár ő sem tudott németül. Másnap már Stefan értünk jött és magával cipelte Tamást, Pozsgai Erikát és engem is. Így nemcsak Andris volt a vendége, hanem mi hárman is. Stefan a feleségével Rosvithával és fiával, Tiborral él. Édesanyja magyar volt, de Stefan csak néhány szót tud magyarul. Megmutatta nekünk Feldafinget, elvitt Münchenbe, és felvitt Andechsbe. Megtanította velem a szót, ami nekem nagyon tetszik "Schuldigung". A tóalmási sörfesztiválra már ők is vendégeink voltak. Stefan onnan irányította a munkát. Májusfát akartak állítani. Stefan elmagyarázta, ahhoz szálegyenes fenyőfa szükséges. A környékünkön nem nőnek olyan magas és egyenes fenyők, mint Bajorországban. Így az első fa girbegurba volt. Stefan dühös lett, nem értette, mi miért nem értjük miről van szó. Értettük mi, de nehéz volt beszerezni a fát. Láttam a precizitást, amivel ők dolgoztak. Minden pontos terv szerint, és mindenki dolgozik. Azt hiszem, ilyen téren van még mit tennünk nekünk, magyaroknak.

BESZÉLNI NÉMETÜL: Nagyfiaink legfőbb nyári élménye a bajorországi nyaralás, és a német gyerekek vendégül látása volt éveken keresztül. Volt úgy, hogy nem fértek be a csapatba, és ez rettetően elszomorította őket. Amikor jöttek a német gyerekek, a második napra igencsak központtá vált az Árpád út 18. Volt úgy, hogy a gyerekek feküdtek a teraszon, és kérték, ne küldjem őket haza, mert olyan jó együtt lenni. Tamás kisbuszt kölcsönzött, amiben a német gyerekeknek ugyan volt ülőhely, de több gyerek nem jöhetett volna velünk a bükkszéki kirándulásra. Kiszedtük az üléseket és dupla létszámmal indultunk útra. Senki nem panaszkodott a kényelmetlenség miatt. Német, magyar, angol szavak repkedtek a levegőben. Alkalmi szerelmek és barátságok szövődtek. A fiúk játszva tanulták és szerették meg a német nyelvet. Ha csak ez lenne a kapcsolatnak, ezért is megérte!

DR. SIMONNÉ SZŰCS ERZSÉBET

Magyarország életében 1990-től nagy változások kezdődtek. Megalakult az első demokratikusan választott országgyűlés, mely lehetőséget adott az ország nemzetközi kapcsolatainak bővítésére. Kinyíltak a kapuk, az országhatár már nem volt akadálya más nemzetek, közösségek megismerésének, kapcsolatok felvételének. Tóalmás község is részt kívánt venni más nemzetek megismerésében, hazánkon kívüli baráti kapcsolat kiépítésében.

1990-ben megalakult a Községi Önkormányzat, melynek polgármestere Kovács Magdolna lett. A testület 11 képviselője nagy tenni-akarással kezdte meg munkáját. A falu fejlesztése, a lakosság életének jobbátétele volt fő célkitűzésünk. Községünk ismertségét szerettük volna minél szélesebb körben propagálni, úgy az országon belül, mint kívül. A magyarországi bajor Nagykövet Úr megkeresésére Magdika tudatta velünk, hogy lehetőség van egy bajor testvérkapcsolat felvételére, melyre a képviselőtestület örömmel igent mondott.

41